

بررسی رابطه بین سازگاری اجتماعی و خودکارآمدی دانش آموزان دوره ابتدایی

شهین پورمراد^۱، ایران فتحی^۲، نرمین پورمراد^۳، نگین قادرمرادی^۴

۱- کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

۲- کاردانی آموزش ابتدایی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

۳- کاردانی زبان و ادبیات انگلیسی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

۴- کارشناسی آموزش ابتدایی، معاون اجرایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

چکیده

سازگاری اجتماعی میزان هماهنگی فرد با شرایط محیطی و خودکارآمدی اجتماعی به معنای درک فرد از توانمندی‌های خود در رسیدن به معیارهای اجتماعی است. سازگاری اجتماعی بر این ضرورت متکی است که نیازها و خواسته‌های فرد با منافع و خواسته‌های گروهی که در آن زندگی می‌کند هماهنگ و متعادل شود و تا حد امکان از برخورد و اصطکاک مستقیم و شدید با منافع و ضوابط گروهی جلوگیری به عمل آید. با توجه به ماهیت این پژوهش که به دنبال بررسی رابطه بین سازگاری اجتماعی و خودکارآمدی دانش‌آموزان ابتدایی می‌باشد، از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش، توصیفی از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه مورد مطالعه پژوهش را دانش‌آموزان شهر مریوان تشکیل داد. که ۱۳۰ نفر به شیوه نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. در این پژوهش، برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه‌ی سازگاری اجتماعی سهرابی و سامانی (۲۰۱۱) و پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی مورگان و جنکینز (MJSES) (۱۹۹۹)، استفاده شد. و پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شد به ترتیب ۰/۸۲ و ۰/۸۴ بود و روایی آن از طریق نظرخواهی از اساتید و متخصصان تأیید گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری از شاخص‌های آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (کولموگروف اسمیرونوف، ضریب همبستگی پیرسون) استفاده شد. نتایج نشان داد، میزان ضریب همبستگی پیرسون سازگاری اجتماعی با خودکارآمدی دانش‌آموزان ($r=0/683$) مقدار قوی و مثبت و دارای جهت مستقیم می‌باشد، یعنی با افزایش میزان سازگاری اجتماعی، خودکارآمدی دانش‌آموزان افزایش می‌یابد و بالعکس.

واژگان کلیدی: سازگاری اجتماعی، خودکارآمدی تحصیلی، دانش آموزان، مدارس.

۱- مقدمه

سازگاری اجتماعی که مهمترین نشانه‌ی سلامت روان مطرح شده از جمله مباحثی است که توجه بسیاری از روانشناسان و بخصوص مربیان را به خود جلب کرده است. رشد اجتماعی، مهمترین جنبه‌ی رشد هر فرد به حساب می‌آید. معیار اندازه‌گیری رشد اجتماعی فرد، میزان سازگاری او با دیگران است. رشد اجتماعی، نه تنها در سازگاری با اطرافیان که فرد با آنها ارتباط دارد مؤثر است، بلکه در میزان موفقیت تحصیلی و شغلی نیز مؤثر می‌باشد. از آنجایی که یکی از اهداف آموزش و پرورش، ایجاد شرایط مناسب به منظور دستیابی به بالاترین میزان موفقیت تحصیلی است، اگر دانش‌آموز از جایگاه